

Sevda ıkmaZı

– Őir Yürekli · 11 Mart 2026

SEVDA ÇIKMAZI

Gül kurusu akşamların sonunda, Uzanıp gecenin koynuna
Pencerene vuran ay ışığıyla
Oynaşırken gölgeler
Zamanı sonsuzluğa bağlayan
O efsunlu demlerde
Yükte hafif, pahada ağır bir aşkın
Umarsız hüzünleri, demir atıp yüreğine
Sıkınca mengenede,
Kurtulmak ümidiyle,
Yağmurlu şiirlere tutunup,
Yılık atları gibi, koşarken dolu dizgin,
hayallerin peşinde,
Tam varmak üzereyken menzile,
Kalıp nefes nefese,
Tökezleyip düşüyorsan habire,
Belli ki, sevda yokuşundasın yine.

Çıkmaya çalışırken o yokuşu azimle,
Hamalı olduğun yük, ağırlaşıp iyice,
Göğsünün ortasına kör bıçaklar saplanıp
İnce ince doğruyorsa yüreğini,
Umarsız vuslatların, şifa bulmaz deminde
Canından can gidiyorsa her gece,
Yokuşun en dibindesin sen yine.

Tan yeri ağarınca,
Sabahı selamlarken serçeler
Gözlerini dikip ufka,
dalıyorsan uzaklara,
Yüreğinde besleyip, büyüttüğün sevdanın
Derin anafonda boğulurken gün be gün,
İmdat çığlıklarını duyup ses veren biri,
Gözlerine bakarak,ellerinden tutarak
Kurtaramıyorsa seni,
Bil ki, sevda çıkmazındasın işte...

MELAHAT ÇETİNKAYA